

A Magyar Művészeti Akadémia nevében köszöntöm megjelent vendégeinket, megkülönböztetett tisztelettel köszöntve a II. Ipar- és Tervezőművészeti Nemzeti Szalon igen szép számú kiállító művészeit, alkotóit!

Amikor a Magyar Művészeti Akadémia néhány évvel ezelőtt azt a megtisztelő és nemes feladatot kapta, hogy fenntartóként biztosítsa a Múcsarnok magasszintű kiállításainak objektív feltételeit, és újítsa meg, tárja szélesebbre az intézmény addigi kiállítási programját, akkor született meg a gondolat, hogy az egyik évente visszatérő nagyszabású kiállítási forma a Nemzeti Szalonok sorozata legyen.

A kiállítóterekben leginkább érvényesülő öt nagy művészeti terület – elsősorban, de nem kizárólag az ún. tárgyalkotó és vizuális művészeti ágak öt csoportja – azóta újra és újra bemutatkozik itt a Múcsarnokban oly módon, hogy az egyes területekre ötévente kerül sor.

A Nemzeti Szalon tehát a Magyar Művészeti Akadémia pártfogása, anyagi támogatása segítségével, de a Múcsarnok munkatársai által megszervezve, kivitelezve és évente más-más kurátor, társkurátorok iránymutatásai alapján jön létre.

A Nemzeti Szalon célja a magyar művészeti élet egy-egy területén a legutóbbi évek eredményeinek áttekintése; egyfajta nagyszabású kortárs, sőt jelen idejű seregszemle; széles spektrumú keresztmetszetet adó, gazdag tabló összeállítása.

Az ilyen vállalkozás szükségszerűen dilemmák elé állítja az embert:

Dönteni kell mindenekelőtt a válogatás és az elkerülhetetlen szűkítés szempontjairól.

Dönteni kell arról, hogy évente, illetve ötévente megismétlődő, teljesen azonos koncepció szerint jöjjenek létre a szalonok, vagy pedig alkalmanként új tematizálással, új hangsúlyokkal, új kurátorokkal érdemes-e inkább nekivágni a kiállításszervezés nagy kalandjának.

A Magyar Művészeti Akadémia vezetésének döntenie kell továbbá arról is, hogy közvetlenebb irányítás és felügyelet mellett, az akadémia tagozataihoz szorosan kötődve szerveződjenek a Nemzeti Szalonok, vagy másfajta megközelítéssel, nagy szabadságot engedve a kurátoroknak, az ő határozott víziójuktól várva a tömegeket vonzó szalonok koncepcionális egységét és a látogatók befogadói élményének elősegítését.

A Magyar Művészeti Akadémia és a Múcsarnok az elmúlt hét év alatt azt a gyakorlatot alakította ki, hogy a kurátorok és szakmai tanácsadóik évente és szalononként változzanak, új gondolatokat, új megközelítésmódokat hozzanak. Valamint az is tudatos törekvés volt, hogy a kurátorok csak részben kerüljenek ki az akadémikusok közül, szerepet és teret engedve az adott művészeti területnek az akadémián kívüli kiváló szakemberei számára is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Amikor majd végigjárják a kiállítás termeit, reményem szerint elismerően és örömmel fogják megtapasztalni, hogy milyen kiváló alkotókat sikerült megnyerni, milyen magas technikai és esztétikai minőséget képviselő tárgyakat sikerült egybegyűjteni.

Ugyanakkor óhatatlanul fel fog merülni önökben jónéhány név, jónéhány eredmény, akiket és amelyeket hiányolni fognak. Ezzel kapcsolatban önkritikusan kell megállapítanunk: bizonyára vannak olyanok, akiket méltatlanul nem ért el a felkérés, hogy vegyenek részt ezen a seregszemlén. De az is lehet, hogy éppen most nem volt olyan friss alkotásuk, ami megfelelően illeszkedett volna egy-egy terem koncepciójába, tematikai egységébe. Tudok olyan művészekről is, akiknek éppen életműkiállításuk, önálló kiállításuk van más múzeumban, és inkább ott kívánták bemutatni legkiválóbb új eredményeiket. Bízom benne, hogy öt év múlva az ő alkotásaik is itt lehetnek majd a Múcsarnokban!

És sajnos mindig vannak olyanok is, akiket ugyan elér kurátoraink felkérése, de valamilyen más okból nem kívánnak részt venni ezen a seregszemplén. Rendületlenül bízom benne, hogy öt év múlva ők is itt lesznek a III. Ipar- és Tervezőművészeti Szalon megnyitóján, és együtt örülhetünk majd velük újabb eredményeiknek, innovációiknak!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Kiállító Művészek!

Önöket köszöntöttem megkülönböztetett örömmel beszédem elején, engedjék meg, hogy most a távol maradóknak is üzenjek a Magyar Művészeti Akadémia főtitkáraként: továbbra is várjuk őket a közös munkára, közös bemutatkozásra és az ebből fakadó közös öröme!

Hölgyeim és Uraim!

Végül de nem utolsó sorban köszönetemet kívánom kifejezni a II. Ipar- és Tervezőművészeti Nemzeti Szalon létrehozóinak: a szalon kurátorának, társkurátorának, szakmai tanácsadóinak, a Műcsarnok kiváló csapatának, kedves kollégáimnak!

Abban állapotunk meg, hogy őket nem én, hanem más megszólalók fogják a mai megnyitón méltatni, nevüket felsorolni, ezért engedjék meg, hogy én magam csupán Szegő Györgyöt említsem név szerint, aki évek óta a legnagyobb odaadással és kiváló szakmai felkészültséggel viseli szívében a Műcsarnok és a Nemzeti Szalonok ügyét; aki ezért a munkájáért éppen a héten vehette át a Magyar Művészeti Akadémia Kováts Flórián Emlékérmét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Dr. Richly Gábor
a Magyar Művészeti Akadémia Főtitkára